

силите в мозъка. Тогава натрупаните образи започват да блуждаят и да се смесват. Сънувал съм как казвам или виждам неща и как в същото време ги правя. В съня една риба, часовник и човек могат да бъдат едно и също нещо, каквито са в повечето случаи за будния лунатик. Поетът е човек, който сънува буден, но той може да направлява сънищата или представите си, да им придава съразмерни форми и да ги води до логически завършек или свързаност. Същото е при художника и скулптора. Когато нашият alter-ego работи в хармония с будното съзнание, наричаме това Въображение.

Но когато същият alter-ego поеме решителен курс към латентните сили или способности, непознати на будното ми Аз – и съм изумен, че Той прави това доста често, – тогава имаме Мистерия. Оттук хората са стигнали до заключението, че имат по две или три души – астрален дух, гадателски способности, изкуството да се напуска тялото, както и целия апарат на окултизма. Вероятно някой ден физиологията ще успее да обясни всичко това, но към момента то още няма обяснение.

Междувременно то се прокрадва в будното ни ежедневие по много начини. Появява се в усещанията, в предчувствията, в звуците на арфата, в мистичните представи, в смесиците от образи, идеи и непонятни умозакljučения, които понякога, разбира се, са пророчески. То няма нищо общо със здравия разум, поради което за някои е нездрав разум, а за други – пълен абсурд. Понякога то е и едното, и другото. Приятните усещания и хармонията между тях съставляват Красивото. Тяхната смесица създава общото естетическо чувство. То става загадъчно и лесно се поддава на обработката на онзи alter-ego. Вземете най-вдъхновените стихове за красотата на Природата на който искате поет и те ясно ще разкрият влиянието и скритата сила на Съня в часовете на бодърстване. Шели, Уърдсуърт, Кийтс, Байрон – всички те са сънували будни и сънищата им са *de la première force*²²⁷.

---

²²⁷ Първокласни (фр.) – б. пр.